

Haksteen het gezag over. [fol. 1531] Na enige dagen nam hij na controle de grote kas over, die met het kasboek overeenkwam.)

Dat des anderen daags en eenige volgende dagen zig een groote menigte van Malla-baaren en Nagapatnamse ingeseetenen voor het gouvernement verscheenen zijnde, haare klagen tegens den dienaar van voormelde Van Teijlingen Wienaijgom Poele ingebracht hadden, terwijl teffens eenige vermeenden dat de haar aangedane vexatien niet geschied waren sonder voorkennis van den gewezen gouverneur.

Dat hierop den gemelde Wienaijgom Poele, welke reeds op de vlugt was agterhaald en in arrest gesteld zijnde, vervolgens na het inkomen van nog meerdere stukken ten zijnen lasten aan de justitie was overgegeeven.

Dat den heer Haksteen, in opvolging van het aan Zijn Edele gedemandeerde, in de eerste plaats, om wegens de spolie ten huize van Pauw Idde Naijker de naauwkeurigste navorschingen te doen, reets op den 16^e may een ola na het Tansjourse hof hadde laten afgaan, zoo om den duan van zijne komst aldaar kennis te geeven, als om dien hofsgröote tef-fens te versoeken dat, bijaldien gedachte Pauw Idde Naijker eenige klagen vermeende te hebben, als dan ten spoedigsten te willen afkomen met zijnen dienaar, die bij gedachte spolie present zoude zijn geweest, nevens degeenen die verder eenige kundschap van die affaire hebben mogte.

Fol. 1531r-1532r.

(Pas op 23 mei 1765 verschenen enige van de personen die waren ontboden, maar on-danks herhaald verzoek kwamen ze onder allerlei voorwendsels, zoals vermoeidheid door de reis, dan wel dat de dag ongunstig was, niet bij gouverneur Haksteen voor 29 mei, de dag na de vlucht van Van Teylingen. Ze legden hun zaak uit, maar door dit traineren kon Haksteen niet eerder een onderzoek instellen. Hij had wel al enige inlichtingen ingewonnen. [fol. 1533] Ze betroffen vooral Wienaijgom Pillai en anderen, maar waren niet genoeg om een nauwkeurig onderzoek in te stellen, maar ook niet om, zoals de wetten voorschrijven en de opdracht luidde, onpartijdig iets tegen Van Teylingen te ondernemen. Eerst dienden de klachten te zijn ingediend en het was dus de schuld van de klagers dat Van Teylingen kon ontkomen. Haksteen zei in zijn geheime brief van 17 augustus 1765 dat Van Teylingen had verzocht op de Rotterdam met zijn vrouw en kinderen naar Batavia te mogen gaan. [fol. 1534] Hem was gezegd dat de Rotterdam zo snel zou vertrekken, dat hij daarvoor de overdracht onmogelijk kon afronden, waartegen Van Teylingen had aangevoerd dat hij en zijn gezin met schipper Pieter Matthijs Joele de uitreis hadden gemaakt en dat ze daarom ook met hem naar Batavia wilden terugkeren en naar het vaderland repatriëren. Bovendien kon er tegen de tijd dat Joele in Noord-Coromandel klaar zou zijn, best een sloep naar Ja-gannathpur of Bimlipatam gaan, zodat hij met zijn gezin zich daar op de Rotterdam voor Batavia zou kunnen inschepen. Van Teylingens verzoek werd door het bestuur ingewilligd, mits dat hij alle opdrachten in de uitgaande brief van 18 maart 1765 had uitgevoerd en zich geen andere belemmeringen zouden voordoen. [fol. 1535] Hij mocht zijn bagage en levens-middelen reeds in de Rotterdam laten laden, daar ze in dit Compagnies schip veiliger waren dan aan wal en het geen belemmering was om hem zo nodig, ter wille van een vergoeding of verantwoording, niet te laten vertrekken. Gouverneur Pieter Haksteen berichtte dat Van Teylingen op 28 mei 1765 om 10 uur 's avonds met schipper Joele, die de toestemming voor vertrek twee uur daarvoor van hem had ontvangen, verkleed als een moslim vrouw en met hulp van Joele, boekhouder Hasz en enige slaven in een deken was gewikkeld en op een pantjalang aan boord van de Rotterdam was gebracht. Hij had zijn vrouw en kinderen op-gedragen naar Tranquebar te gaan. [fol. 1536] De volgende ochtend vroeg waren ze op weg daarheen achterhaald en naar Nagapattinam teruggebracht en in het kasteel vastgezet. Ook die dag had Haksteen, op het bericht van de desertie van Van Teylingen, direct het bestuur bijeengeroepen en bevolen dat 50 militairen zich gereed moesten houden om zich op de sloep Anthonia Dorothea in te schepen. De raad besloot dat dit vaartuig onder bevel van de gecommiteerden de kapitein-militair Jan Hendrik Dies en de onderkoopman Jan Daniël